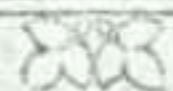

PROGRAM

1. Det virksomme Haarmiddel

Komisk.

2. Papirindustri

Dette Billede viser os den moderne Storindustri paa Papiromraadet. Skovens Træer, hvoraf Papir-Cellulosen fremstilles, føres fra Plantagen pr. Bane til Vandet, hvori det forbliver nogen Tid for at udblodes. Efter at have indtaget fornøden Fugtighed føres det paa sindrigt indrettede Slisker til Saven, hvor det parteres i Smaastykker, og er nu parat til at gaa ind i de store Dampovne, hvor det under stærk Opkogning bliver til en flydende, grødagtig Masse, som, blandet med forskellige limende Bestanddele, gaar mellem stærkt ophedede Jerncylindre, der stadig maler det tyndere; til Slut er Papiret færdigt og bliver pakket i Baller. Det er nu tjenligt som en stærkt brugt Handelsvare.

Til Slut ses Vandfaldet, hvorfra Papirfabriken faar sin Vandkraft til at holde hele den store Virksomhed i Gang med.

3. Der var engang

Efter **Holger Drachmann**

Det smukkeste og fineste iscenesatte levende Billede, der endnu er opført.

Den gamle Konge har en Datter, saa smuk som Solen, men hovmodig og stolt som — ja, som en Prinsesse.

Der melder sig Friere i massevis fra al Verdens Lande, men ingen finder Naade for den stolte Prinsesses Øjne; de afvises haanligt, ja enkelte maa endda lide den Tort at blive kastet ud af Vagten. Selv den unge, smukke Prins Hans, der i alles Øjne er Indbegrebet af al mandig Skønhed og Ridderlighed, formaar ikke at røre hendes Hjerte. Den gamle Konges Stemme høres slet ikke, Prinsessen tager Sceptret ud af hans Haand for at vise, at det er hende og ingen anden, der regerer og bestemmer, hvem der skal være hendes Mand.

Prins Hans lader sig imidlertid ikke saa let afvise. Hvad han ikke paa den ene Maade kan opnaa, det maa naas paa den anden. Sammen med sin tro Følgesvend, Kaspar, vender han, paaklædt som Zigøjner, tilbage til Slottet, hvor Prinsessen just er ved at spille Boldt med sine Hofdamer.

Ved at spille paa Violin og vise et smukt Stykke Legetøj frem

paadrager de sig Prinsessens Opmærksomhed. Selvfølgelig vil hun have Legetøjet, og selv da den snavsede Zigøjner som Betaling forlanger et Kys af Prinsessen, gaar hun ind derpaa. Med Foden paa Tronens Trin modtager han sin Løn og giver derefter Prinsessen Legetøjet.

Et Øjeblik efter er den egensindige Dame ked af dette og vil have noget nyt. Men Zigøjneren er dyr. For en Heksekedel, der kan fortælle alt, hvad Folk i Byen siger, forlanger han at sove i Prinsessens Værelse en Nat. Denne Pris synes dog Prinsessen lidt for dyr, i alt Fald gaar hun tilsyneladende krænket bort med sine Damer. Lidt efter kommer imidlertid en af Hofdamerne tilbage med Nøglen til Slotsporten — og Spillet er vundet.

Anslaget lykkes udmærket. Da Natten kommer, lister Prinsen sig ind i Prinsessens Soveværelse med sin Kedel. Efter at have vist Prøver paa sin Kedels Magt faar han Lov til at ligge ved Fodenden af Sengen, medens Hofdamerne faar strænge Ordre til at vaage. Men lidt efter forkynder dybe Aandedrag, at hele den kvindelige Garde sover saa trygt som Prinsessen selv. Nu er Tiden kommen for vor Prins, han klapper tre Gange i Hænderne — det er Signal til Kaspar — og springer op i Prinsessens Seng. Et Øjeblik efter er Kaspar, Kongen og Vagten i Soveværelset. Den fortørnede Konge, der animeres stærkt af Kaspar, jager sin Datter ud sammen med Zigøjneren.

Ved en ussel Hytte i Skoven ser vi den lurvede Zigøjner gøre Holdt med sin Kone, den forhenværende Prinsesse. Det dejlige Ansigt, det lange, gule Haar, de smukke, hvide Hænder og den stolte Holdning er Prinsessens, men Dragten er den fattige Zigøjnerskes.

„Troid kan tæmmes“, siger et gammelt Ord, som ogsaa her slaar til. Efter nogen Tids Forløb er Prinsessen ikke alene fuldstændig underkastet Zigøjnerens Vilje, men hun elsker ham som den svage Kvinde elsker den Mand, der paa én Gang behersker hende med sin kraftige Vilje og beskytter hende med sin Kraft. Dog skjuler hun sin Kærlighed. Med rørende Taalmodighed finder hun sig i at forfærdige og sælge Lerpotter, alt kan hun bære i Kraft af sin Kærlighed.

En Dag kommer hun hjem med sine Potter i Skaar. Den forklædte Prins skænder paa hende og giver det Udseende af, at det er nødvendigt for ham at gaa paa Vildtteri for at skaffe Foden. Endnu vil hun ikke bøje sig, selv ikke, da han lidt efter kommer tilbage, jaget af Prinsens Jægere, lader hun sig mærke med noget. Men da han for anden Gang vil udsætte sig for Livsfare, maa hun overgive sig. Hun bønfalder ham om at blive, fordi hun elsker ham.

Nu er Prinsessens Prøvetid forbi. I festligt Optog henter Prinsen sin Brud ved Hytten. Hun kender ham vel ikke straks i Festdragten, men opdager dog snart sin fulde Lykke.

Nu er der kun tilbage at drage tilbage til den gamle Konge, som længes efter sin Datter og efter at overdrage Kronens Byrder til en yngre Kraft. Hele Hoffet glæder sig over Gensynet med det unge Førstepar. Under Folkets Jubel paasætter den gamle Konge Prinsen Kronen.

4. Mønsterægtemanden

Meget komisk!